

De CO2-mist en de vermeende opwarming van de aarde

15 juli 2024

Er hangt een mist rond het onderwerp CO2. Met een aandeel van 0,04% in de atmosfeer en één van de veertig broeikasgassen zou het de allesbepalende factor zijn in wat 'global warming' is gaan heten. Daarnaast is het gas essentieel voor de groei van planten en gewassen. Hoe zit het nu, is CO2 nu echt een probleem of alleen een verdienmodel van bedrijfsleven en banken? We lazen het boek van Ronald van Amelrooij over 'wat nooit gezegd wordt over CO2'.

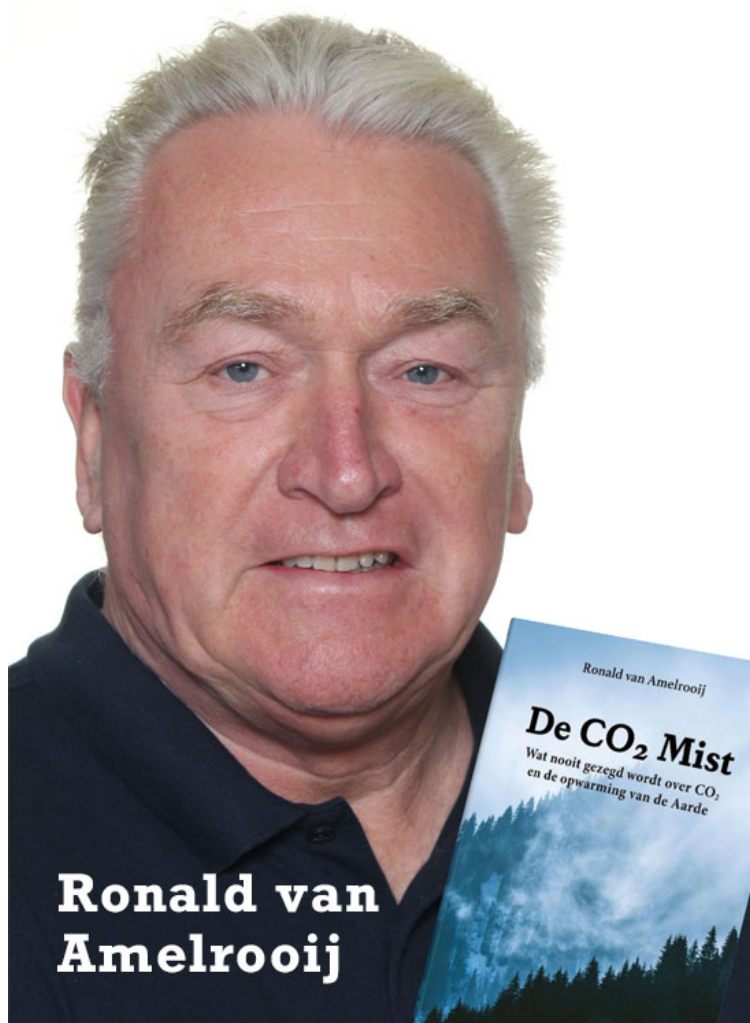
Foto: Noorwegen (EZAZ)

Angst als verdienmodel

Uit een onderzoek van december 2021 van het tijdschrift The Lancet onder 10.000 jongeren bleek dat 59% bang was voor klimaatverandering en dat 84% zich er op zijn minst zorgen over maakte. De huidige golf aan depressiviteit en schuldgevoel onder jongeren over hun aandeel in de verkondigde klimaatcrisis die tot de ondergang van de wereld kan leiden is dan ook verklaarbaar.

Inmiddels kunnen we wel stellen dat de honderden miljarden die jaarlijks naar 'duurzame' energie gaat alsmede de handel in CO₂-rechten bedrijven en banken de komende jaren naar schatting €3.000 miljard zal opleveren.

Elektrotechnisch ingenieur en ICT-expert Ronald van Amelrooij dook in de verwarring rond CO₂ en de vermeende opwarming van de aarde en schreef hierover het boek: *"CO₂-mist. Wat nooit gezegd wordt over CO₂ en de opwarming van de aarde."*

Gebrekkige formules

Van Amelrooij presenteert in zijn boek een uitgebreide argumentatie waarom de gebruikte modellen op de vermeende opwarming van de aarde te voorspellen. Deze modellen monden uit in de zogenaamde 'hockeystick-grafiek' waarbij na een aanvankelijk geleidelijke en verwaarloosbare verandering van de temperatuur op aarde overgaat in een streep omhoog, suggererend dat we nu te maken hebben met een alarmerende sprong in de temperatuur. De grafiek toont de temperatuurontwikkeling op het Noordelijk Halfrond in het afgelopen millennium. Omdat tot 1850 er nog geen gestandaardiseerde metingen met thermometers mogelijk waren, werd de temperatuurontwikkeling vóór 1850 geschat op basis van boomringen. Vooral de gemiddeld warme periode in de Middeleeuwen en de koudeperiode van de hierop volgende 'kleine ijstijd' zijn volgens Van Amelrooij en anderen respectievelijk naar beneden en naar boven bijgesteld. En dat is problematisch omdat daarmee wordt ontkend dat de Middeleeuwen ook warm waren en er toen zelfs in Nederland druiven werden geteeld. Met de 'kleine ijstijd' in de twee eeuwen erna, verdween die druiventeelt weer.

De '97%-leugen'

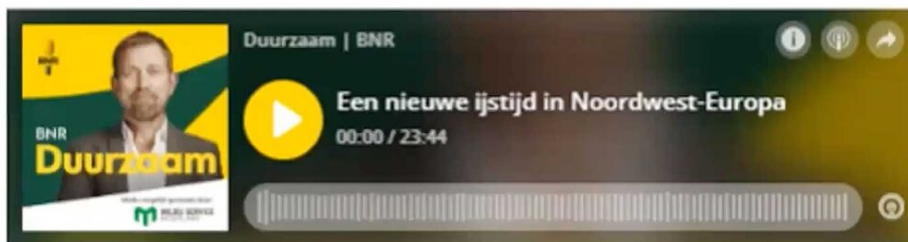
Van Amelrooij spreekt in zijn boek van 'de 97%-leugen'. In talloze publicaties aangaande het klimaat wordt beweerd dat 97% van de wetenschappers de zorgen over de opwarming van de aarde onderschrijft. Daar valt veel op af te dingen, zoveel zelfs, dat deze bewering als een leugen kan worden bestempeld.

Bij nadere bestudering komt Van Amelrooij echter niet verder dan 0,54% van de wetenschappers die tot klimaatalarmisten kunnen worden gerekend. Bij het optellen tot 97% is iedereen meegeteld die op een enquête heeft aangegeven van mening te zijn dat er 'enigerlei mate' sprake is van opwarming van de aarde. De auteur rekent zichzelf ook tot deze 97% zij het met alle in zijn boek beschreven kanttekeningen. In de kwalificatie 'in enige mate' kan iedereen zich vinden die de opwarming van de aarde inschat van 0,001 tot 1,0 graden. Zonder concretisering is de 97%-claim wetenschappelijk nutteloos. Maar voor de marketing van global warming heeft het zijn werk gedaan.

Europa moet rekening houden met nieuwe ijstijd

Auteur: Lotte van Coevorden

Er bestaat een grote kans dat een belangrijke golfstroom in de Atlantische Oceaan komt stil te vallen. Dat blijkt uit een onderzoek van wetenschappers van de Universiteit Utrecht. Weliswaar pas over honderd jaar, maar de gevolgen kunnen volgens hoofdonderzoeker René van Westen groot zijn. 'De temperatuur in West-Europa zou met wel tien graden kunnen dalen.'

Niet alleen in de 1980er-jaren voorspelde men een ijstijd, ook in 2024 konden berichten van opwarming en naderende ijstijd gebroederlijk in een en dezelfde krant staan.

IJstijd of een 'boiling earth'?

Het lijkt erop dat de media het ook niet meer weten. In dezelfde week schrijven kranten zowel over de opwarming van de aarde als een naderende kleine ijstijd. De term 'global warming' is stilletjes vervangen door 'climate change' waardoor elke storm, zware regelval, een vroege warme lentedag of een koude zomerdag nu gevangen kan worden als klimaatverandering.

Wie het uitsterven van de ijsberen vreest kan gerust zijn. De populatie ijsberen in het Noordpoolgebied is de laatste decennia sterk toegenomen, sommigen spreken van een huidige populatie van 30.000 stuks, 5 maal zoveel als in de 1960er-jaren.

Dat het ijs van de Noordpool terugloopt klopt volgens Van Amelrooij wel. Maar ook dat het omgekeerde plaatsvindt op de Zuidpool, waarvan de ijsmassa toeneemt. Deze tegenstrijdige ontwikkelingen zijn moeilijk te verklaren uit de stelling dat CO₂ een wereldwijze opwarming veroorzaakt. Het geeft aan dat het klimaat weliswaar verandert, maar door veel factoren en per regio op verschillende wijze. Ook van een voorspelde dramatische zeespiegelstijging is ook nog weinig merkbaar. Eilanden in de Stille Zuidzee waarvan 30 jaar geleden werd voorspeld rond deze tijd door het water te zijn verzwolgen, zijn er nog steeds, en

nog in dezelfde omvang als 30 jaar geleden.

Wie meer ontnuchterende feiten wil weten, kan het boek 'De CO2 Mist' goede diensten bewijzen.

Boektitel: De CO2 Mist

Auteur: Ronald van Amerooij

Uitgever: Obelisk

[Bestellen via deze website.](#)